

Branberget.

Berg S. Väster¹⁻²

aluöbodarua; Västeralvä
skog;

Mo sn

Ångerm. n. doms. tg, Västern. l.

bränberge

368

Jfr Flakhamnen.

Vär här man haft brannar, fågel-
giller.

bränne rubit. f., best. f. ring. bränne
n. kan bränne, 'den här brannen.' ~~24~~

Sven Hiller 1960